

Olağanüstü dönemlerde ortaya çıkıyor dost ile düşman

Türkiye, 06 Şubat 2023 tarihli Kahramanmaraş merkezli 7,7 ve 7,6 büyüklüğünde 10 ili etkileyen, kimi bilim insanına göre yüzyılın, kimisine göre bin yılın afete deneni iki depremle sarsıldı. Hükümet, deprem bölgesi için 4. seviye yardım alarmı ilan etti. Dünya Türkiye ile kenetlendi. 86 ülkeden insani, maddi ve teknik yardımlar yağmaya başladı. İçeriden de aynı ve maddi bağışlar çığ gibi yükseldi. Türk milleti afetin yaralarını birlik olarak sarmaya yöneldi. Birliğin, imecenin tadına vardı. Hem gurur duydu, hem de güven...

Böyle olağanüstü dönemler iki çizgi mücadelesine sahne olmaktadır. Daha açık bir ifadeyle maddenin ve süreçlerin varlığında bulunan çelişme, olağanüstü dönemlerde somutlaşıyor, ele avuca sığar hale geliyor. Gerçek dostla düşman olanlar da böyle şartlarda daha sert çizgilerle ortaya çıkıyor.

Bir yanda düşman güçlerle bozguncular ve yalan makineleri sahne alıyor.

“Nerede devlet, nerede asker”, “Askerler arama kurtarmaya katılmadı”, “Enkazdan önce AKP’lileri çıkarıyorlar”, “Alevilere yardım gönderilmiyor”, “Adana Havalimanı uçuşlara kapatıldı”, “AFAD, akşam 8,5 şiddetinde deprem beklendiğini açıkladı”, “Kahramanmaraş’ta yanardağ patladı”, “Suriyeliler yağma yapıyor”, “Bir Afgan, cesetlerin elini kesip bileziklerini alıyor”, “Üzerinde bira reklamı olan yardım kutuları geri çevrildi”, “Hataş’da baraj patladı” gibi bir merkezden yayılıyorymuş gibi halk arasında, sosyal medya mecralarında, medya organlarında ısrarla işleniyor. Tam bir profesyonel işi... Hedef belli... Devlet düşmanlığı, vatandaşın gözünde devletin itibarını düşürme, halkı arasında kin ve nefret tohumları ekerek birbirine düşürme ve kaos çıkarma amaçlanıyor. Türk ordusuna düşmanlığı körüklüyorlar. Devlete güvensizlik yayıyorlar. Halk arasında ayrımcılık yapıyorlar. Etnik ve mezhepsel kışkırtma peşindeler. Suriyelilerle kavga çıkarma peşindeler. Halkta karamsarlık yaymaya çalışıyorlar.

Diğer yanda milli devlet ve güçleri yer alıyor.

Devlet ve vatanseverler, bir yandan afetle mücadele ediyorlar. Bir yandan da bozguncularla uğraşıyorlar. Karamsarlığı en büyük düşman olarak ilen ediyorlar. Halka umut aşıyorlar.

Devlet de var.

Ordu da var.

Polis de var.

Hepsi de sahada, karın buzun üstünde soğukta çamurda depremin yaralarını sarmaya uğraşıyorlar.

Sen ne yapıyorsun?

Evinde sıcaklık ocak başında, klavye üstünde ahkâm kesiyorsun!

Bir de böyle zamanlarda uluslararası düzlemde dost ve düşmanlar açığa çıkıyor. Bir yanda Fransa’da sicili bozuk, ırkçı-faşist Charlie Hebdo dergisinin, ABD ve ABD güdümlü Avrupa’nın Türkiye düşmanlığını ele veren karikatürü yayınlanıyor. Depremle yıkılmış, altüst olmuş bir Türkiye resmi ve üstünde “Tank göndermeye gerek yok!” sözü bulunan karikatürü büyük tepkilere neden oldu.

Diğer yanda Çinli bir sanatçının karikatürü; depremzedeyeyle yanyana bir Çinli yardımsever... “Haydi Türkiye, Çin seninle.” İnsana sıcaklık umut aşıyor, dayanışma aşıyor. Güney Koreli bir karikatür; 1950’lerde Mehmetçik Koreli çocuğa yardım ediyor, yanında Güney Koreli yardımsever Türk çocuğa yardım elini uzatıyor.

Özbekistanlı karikatürist de elbirliği ile enkazdan Türkiye’yi ayağa kaldırıyor. Zor zamanların şartları, “dost kim?”, “düşman kim?”, insanın gözüne sokuyor. Niyetleri açığa çıkarıyor. Amaçları ortaya seriyor.